

som ikke ere over 10 Aar gamle, og det er da klart, at der er mange Mennesker, som have deres afdøde Slægtinge begravede paa denne Kirkegaard og Interesse i at kunne komme derind og vise den Pietet, man plejer at lægge for Dagen paa saadanne Steder. Der er imidlertid lukket af. Man kan ikke komme ind paa Kirkegaarden uden privat Tilladelse fra Ejeren eller den, som paastaar at være Ejeren, og i Reglen mod Erlæggelsen af Dusører. Af kendte Mænd, som have deres Forældre begravede der, kan jeg nævne Dr. Schandorph, og det vil være ham umuligt at komme til sine Forældres Grav uden at indhente privat Tilladelse dertil hos Fideikommis'ets Ejer eller Repræsentanten derfor i Ringsted, og saa give den, der har Portnøglen, en Dusør for at lukke sig derind. Det synes mig at være et urimeligt Forhold. Men det er endnu ikke det værste. Bygge vi nu en smuk og kostbar Kirkebygning i Ringsted, vil det dog kun være af liden Interesse, naar den private Ejer eller den, der paastaar at være Ejer af den omliggende Grund, kan lukke for Kirken, saa man ikke kan komme ind til end sige i den. Det kan naturligvis ikke forhindres, at der skal være aabent i Kirketiden, for at Folk kunne komme ind i Kirken og overvære Gudstjenesten, men der er heller ikke aabent længer; til alle andre Tider anser den, der paastaar at eje den omliggende Grund, sig berettiget til at holde Dørene til den med Mur omgivne Kirkegaard lukkede, saa at man ikke kan komme ind paa Kirkegaarden eller hen til Kirken. Jeg haaber, man vil erkende, det er nødvendigt, at dette Forhold bliver klarret, og ventelig har den højtærede Minister vel allerede haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, da det er længe siden, jeg havde Lejlighed til at gøre opmærksom derpaa. Jeg venter, at der allerede nu kan fremkomme Udtalelser om, at man i hvert Fald har gjort Forsøg paa at bringe dette Forhold i Orden. Det tvivler jeg ikke om. Det er ogsaa vigtigt af en anden Grund, at dette Forhold ordnes, og det er den, at der nede ved Ringsted Kirke efter al Sandsynlighed ligger interessante Ruiner af et gammelt Kloster. Folk, som ikke ere inkompetente i den Slags Sager, anse det for muligt, at man ved Udgravning kunde finde interessante Bygningsrester, og anse det for ikke ganske usandsynligt, at man endogsaa vil kunne finde Bygningsrester af et Bibliotek blandt disse Ruiner, og hvis man en Gang kunde komme ind paa en Udgravning af

disse Ruiner, vilde man maaske kunne finde højst interessante Ting til Belysning af vor ældre Historie. Ogsaa af den Grund er det vigtigt at faa Ejendomsforholdene til Jorden omkring Kirken berigtigede og ordnede, saaledes at man ved, hvad der er privat Ejendom og hvad der hører til Kirken. Jeg skal saa blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det heldige i, at man ved saadanne Byggeforetagender, som her skulle sættes i Værk — jeg tænker ikke alene paa Ringsted Kirke, men i denne Forbindelse naturligvis ogsaa paa Helsingør Kloster, og i det hele taget ved saadanne Byggeforetagender, der finde Sted ude i Provinserne — om man der kunde lægge Vægt paa, naar Omstændighederne tillod det, at anvende Haandværkere, der bo og ernære sig paa de Steder, hvor saadanne Byggeforetagender finde Sted. Det er jo rimeligt, at de Mænd, som bo der og yde Skatterne der paa Stedet, nødig se, at Næringen gaar over til Haandværkere her i Kjøbenhavn. Men ikke alene det, det er tillige noget krænkende for dem, at de uden Grund skal sættes til Side og betragtes som inkompetente til Udførelse af saadanne Arbejder. Jeg vil derfor tillade mig at udtale Ønsket om, at man henvender sig til Haandværkere i Ringsted By og Helsingør og andre Steder, hvor sligt sættes i Værk, og at i hvert Fald nogle af disse Ting, selv om det ikke er muligt i fuldt Omfang, overlades til de lokale Haandværkere, saa de kunde faa det i saa stort Omfang som muligt. Skønt jeg mener, at man skal være husholderisk med Uddeling af Statsunderstøttelse til Kunst og Videnskab osv., og ikke give den, naar der ikke taler gode Grunde derfor, saa har det i høj Grad glædet mig at se, at Finansudvalget har taget Initiativet til en forhøjet Bevilling til Professor Finsen, saaledes at Bevillingen nu er sat til 5,000 Kr. Det, som denne Mand har opdaget, er saa stort og betydningsfuldt og til saa megen Ære for vort Fædreland, at jeg finder det heldigt, at man er kommen til et Beløb for denne Statsunderstøttelse, som er noget større end det oprindelig foreslaaede og derfor noget mere svarende til hans Fortjenester. Men, som jeg sagde, mener jeg, at man i Almindelighed maa være forsigtig og husholderisk med Anvendelsen af den Slags Bevillinger, og jeg maa maaske sammenlignelsesvis sige, at naar man giver 5,000 til Professor Finsen og yder et Beløb af kun 500 Kr. til en Mand som Køhl i Odder, saa er der noget paafaldende ved,